

HAYATA DAİR NOTLAR

*Kim durabilir karşısında,
kaderde vuslat varsa...*

DENEME

AHMED
GÜNBAY
YILDIZ

HAYATA DAİR NOTLAR

Ahmed Günbay Yıldız

Gençlik ve Yönelişler

İnsanlarla asgari müştereklerde buluşmak, onlarla dostluklar kurmak istiyorsan; sevinçlerini, kıvançlarını, duygularını ve hatta sıkıntılarını paylaşmak istiyorsan; özellikle farklı yanlarını, rahatsız edici bir üslup ve davranışlarla ön plana çıkarmamalısın.

Bilmelisin ki; herkesin kendi doğrularını dayattığı zeminlerde açsalar bile, sevgi çiçekleri hep hüznün renginde olacaktır...

Unutmamalısın ki; anlayışsız yaşayışımız ve ufuk darlıklarımız, hayatın arka bahçesini hiç görmek istemeyişimizdir...

Tırmanmaya çalıştığın hayat rampasında bazen gücünün tükendiğini hissedeceksin. Bazen de yokuş aşağı iner gibi kolay ve rahat olacak yaşam... Her şeye rağmen, saadet ve sefaletin, insanlara verilen emanetlerden ibaret olduğunu hissedeceksin. Gecenin en karanlık anı, sabahın ilk muştusudur aynı zamanda...

Güneşin en parlak ışıltılarını hiç beklenmedik anlarda bulutların ve sislerin yutabileceği gibi...

Gençlik Yılları

Yeni, ışıltılı bir hayata uyanacaksın...

Başında kavak yelleri eserken, bir yandan da hayatının gidişatı, hatta tat alma duyuların dahi değişecek... Öyle ki; aniden çocukluk günlerini yadırgayacaksın... Fakat, o günlerin dantela gibi hayatına işlediği hatıraların sıcaklığı kuşatacak ruhunu...

Ömrünce hissedeceksin bunu...

Hafızana sinen, o çocukluk günlerinin anıları, hiç ama hiç bırakmayacaklar peşini...

Delikanlılık, ya da genç kızlık yıllarına geçiş o kadar da kolay olmayacak...

Çoğu zaman, çukura düşer gibi içine düştüğün bu serüvende, bazen görünmeyen bir elin, seni sıkıntıların arasından bir sihirbaz gibi çekip düze çıkardığına şahit olacaksın... Dahası; sonradan aşınası olacağı bir yığın acı ya da tatlı duygularla tanışacaksın...

Matemli düşünceler, hırslar, ihtiraslar, korkular, sevdalar, vehimler, dünyada kalıcı olma arzuların ve menfaat duyguların saracak dünyanı çepeçevre...

Hayatın tuzakları, girdapları ve handikapları bütün azametleriyle çıkacaklar karşına...

Umutla umutsuzluk, korkuyla güven arasında gidip gelen o helezonik çizginin üzerinde kurulu dünyaya açılacak yolların...

Sayırsız zıtlıkları, aynı anda barındırdığın anlar olacak kırılan yüreğinde...

Duyularını kuşatan yüreğinde, tutkulara dönüşen hazların kadar, acıları da taniyacaksın...

Şunu çok iyi bilmelisin ki; yürümeye başladığın bu yolda, malın, canın, neslin, iffetin, dinin, hakların ve ahlâkın muhafazası şarttır... Hayatın tahlilini bu atmosferdeki havayı teneffüs ederek yapmalısın...

Asla endişeye kapılmadan, serinkanlılıkla ruhunda damıtmalısın bunları...

Seni paniğe sürükleyen, iç âleminde helezonlar çizerek derinleşen hadiseler karşısında, sabırlı ve ihtiyatlı olmaya çalışmalısın...

Mutlu olmak istiyorsan; hadiselere önyargularınla bakmayacaksın... Tıpkı bir hazine avcısı gibi, sabırlı, titiz ve azimli olmalısın... Bununla beraber, hazinenin kendi içinde saklı olduğunu unutmayacaksın...

İnsan, bütün canlıların içinde, özünü arayan, yitik güzellikleri bulup ortaya çıkartmak için yaratılan istisnai varlık... Düşüncelerini ve çabalarını, sen de güzellikleri aramak için yönlendirmelisin...

Zaman, sadece içinde yaşadığını hissettiğin; öfkenin, şehvetin ve ihtirasların uğruna tüketeyeğin bir mefhum değildir... Onu içi boş kavramlar uğruna harcamak yerine, en verimli şekilde kullanmayı tercih etmelisin...

Şayet, bugün düne nazaran biraz daha müspet ya da vicdanen daha rahat ve farklı isen, mazide işlemiş olduğun hatalardan ders almayı başarabildiğin içindir... İşte sırf bu nedenle bile olsa, hem geleceğine, hem de geçmişine sahip çıkman gerektiğini bilerek yaşayacaksın...

Kimliğin özün olacak, ona leke sürdürmemek için mücadele edeceksin...

Öyle saf ve duru bir hayat yaşamayı hedeflemelisin ki; seni hatırlayan insanların hafızasında kalan fotoğraflar, yüz hatlarındaki rahatlamının, dudaklarındaki tebessümün, gözlerindeki hasretin ifadesi olsun...

Yaşadıkça birtakım hedeflerin olacak, uzak ya da yakın, onlara ulaşabilmenin ilk şartı meyus olmamaktır. Yeis, idealleri acımasızca öldüren bir zehirdir...

Tırmanmaya çalıştığın hayat rampasında, gücünün tükendiğini hissedeceksin. Bazen de, yokuş aşağı iner gibi kolay olacak senin için yaşam... Her şeye rağmen, saadet ve sefaletin, insanlara verilen emanetlerden ibaret olduğunu bilmelisin...

Yeryüzündeki tüm hayatların, hareket halinde olduğunu kavrayacaksın... Çok şöhretler silinip gidecek gözlerinin önünden. Çok silik simalar da, aynı sahnede isim sahibi olacaklar...

Yaşadığın süreç içerisinde, tanıdığın pek çok insanın kabuk değiştirdiklerine şahit olacaksın... Aşınası olduğun simaların arasında, bukalemunlara taş çıkartan sahte dostların olacak... Şaşırmamalısın...

Hayat, kendisine karşı zayıf kalanlar için, bir kabustan ibaretir... Doğruluğuna kalben inandığın ilkelerin doğrultusunda, taviz vermeden yaşamalısın... Birbirine benzeyen gagesiz günlerin ne kadar boşsa, plan ve programı yapılmamış bir ömrün de o denli silik ve anlamsız olduğunun idraki içinde olmalısın...

Belirlediğin çizgide, basit ve kaba, küflü ve sevimsiz özentilerden uzak kalmalısın!

Zevk endişesinin kölesi durumundaki insanlar gibi, hayatına yön ve şekil vermekte güçlük çekmeye mahkûm olarak yaşamayı tercih ettiğinde; ipleri nefsinin elinde ve onun arzuladığı sefilliklerin dışına çıkamayan bir kukla olacağını hiç ama hiç aklından çıkarmamalısın...

Hayatı, hataların yüzünden acı bir şerbet hüviyetinde yudumlamak zorunda kalacaksın...

Bazen, mutluluktan uçacaksın...

Şimdiye kadar farkına varamadığın kavramlar girecek dimağına...

Hülyalarının rengi değişecek...

Yeni, yepyeni bir dünyaya aralanacak kapıların; bunun için hazırlıklı olmalısın.

* * *

Yanlışta düşmemek için yaşama kaygılarının da yanlışta sürükleyebilir seni...

Önüne çıkan her düşünceyi öğrenebilmek adına -kusursuz bir mihenk taşına sahip olmamana rağmen- yeni yeni dolmaya başlayan taze dimağını, olur olmaz sofralarda abur cuburla doldurulup tepkisini ıstırap olarak sunan midelere benzetmemelisin asla...

Doğruyu Yanlıştan Ayırmak

Doğru ile yanlış...

Bu iki kavramın kavgası o kadar işleyecek ki hayatına...

Belki de bir ömür tüketeceksin bu uğurda...

Pirinç çuvalının içerisindeki ufak beyaz taşlar gibi olacak hataların...

Gayen; bu karmaşanın içerisinde bulup çıkartmak olacak doğruları...

Girdiğin amansız mücadele zaman zaman yanlışları da getirecek beraberinde...

Fakat kusuru kabullenebilmek o kadar zor ki...

İnsan, kendisine özgü kuralların içerisinde aramamalı onu...

Hadiselere sadece kendi pencerenden bakma alışkanlıkların seni hatalarınla baş başa bırakacak... Bu ufuk darlığı yüzünden olumsuzlukların tahlilini yapmakta oldukça zorlanacaksın...

Kusur, duygularda, bukailemunla aynileşir... Başka renklere boyar görüntüsünü... Onun için tahlili güç bir mahiyet kazandırır kendisine...

Bu savaşta, sebep-sonuç ilişkisindeki dengeyi kurabildiğin ölçüde hamlelerin anlam kazanır... Başlangıç ve sonuç serüveninin

muhasibesini yapmadan yola çıkışının yüzüne şamar gibi inen mağlubiyetlere dönüşmesi, en iyi şekilde anlatacak bunu sana...

Çıktığın yolda seni yanlış yönlendirenler de olacaktır... Belki de, birilerinin çıkarları uğruna feda edilmek isteneceksin... Sahte cennetler koyacaklar önüne...

Açmazları, çare hüviyetinde, altın tepsilerde sunacaklar...

Aldatılmışlıkların da hayatın bir parçası olduğunu unutmayacaksın... Tadı çok acı olsa da... Bunu, başkalarını aldatmış vakit değil, aldatıldığın zaman anlayacaksın... Böyle durumlarda, yanlışla yanlışla telafi edebileceğine dair hislere kapılışın, hayatını kısır bir döngünün rüzgârına kaptırışın olacaktır...

Hatalarını, başka hatalarla örtmeye çalışman, bu zincire başka halkalar ekleyerek uzatman demektir...

Yanlış düşmemek için, yaşama kaygılarının da yanlış sürükleyebilir seni...

Değer yargılarını oluşturmaya gayret ederken, seçici olmalısın...

Kalbinde uçurumlaşan boşlukları, bazı kitap yapraklarında rastladığın ışıltılı dünyaların suni çiçekleriyle doldurabileceğin vehmine asla kapılmamalısın...

Onlar hiçbir zaman, gerçek kokusunda ve renginde olmazlar...

Yaşamak, böylesi satırların aralarına sıkıştırılan anlamlardan çok daha derindir ve farklılık arz eder...

Hayatı iyi özümlemenin sırrı, duygularını yaşamadan önce, önünde eğilmeden sorgulamaktır... Aksi halde nefse uygun olan renklere gönlünü kaptırır insan...

Kitaplarla birlikte, hayatın kendisini de okumayı öğrenmelisin...

Gönlün, müphem ya da gerçek bir duygunun çalkantısına kapıldığı anda, olabilecek fevri hareketlerin için ayağın daima irade freninin üzerinde olmalı...

İhtiyat; her an ihtiyaç duyabileceğin, bitip tükenmez bir hazinedir...

Hadiselerin analizi için kendine yeterli olacak zamanı mutlaka ayırmalısın... Ayrıntıların içerisinden seçtiğin ve senin için en zararsız olduğuna inandığın neyse, tercihin mutlaka o olmalı... Tuğyandaki düşüncenin şuarsuz akışlarına kapılıp parçalanmaktansa, pervaneyi döndüren çarkın kollarından bir ya da birkaçının zarar görmesi daha akılcı olacaktır...

Sevgi ve merhametini muhafaza etmelisin yürüdüğün yolda. Bu değerlerden huruç eden bir yürek, her an canavara dönüşebilir çünkü...

Hayatı olumsuzluk karelerinin içine sıkıştırmaya gayret edenler, isyanlarına sarılır kurtarıcı edasıyla... Beynini amansız paradokslar istila eder... Açmazları tüketir insanı peyderpey... Gerçekleri kabullenememenin verdiği fikir kabızlığının farkında olmadan, ışığı karanlıkla takas eder...

Pusulası bozuk bir gemiyle çıkarsan bu yolculuğa; aman vermez fırtınalar, uçsuz bucaksız evham okyanusuna sürükler seni...

Gayya kuyularına benzeyen vehimler üreteceksin beyin çukurunda... Onların içine düşmeme gayretin en büyük zaferlerinden birisi olarak yansıyacaktır hayata...

Gerçeklerden kaçış, ne sıkıntıların halli, ne de son buluşudur...

Rüzgârlardan kılavuz olmaz... Sürekli hayallerinin peşinde koşanlar, gerçeklerle yüzleşemezler hiçbir zaman...

Etrafına örmüş olduğun hayal kozası, inanılmaz renklerde açan has bahçenin çiçeklerinden ve yaydıkları rayihalardan mahrum edecektir seni...

Benliğini, mutlak gerçekle bağdaştırabildiğin ölçüde, hayatın anlamıyla buluşuyorsun demektir...

Arzuladığın kişiliğin yoluna, kendini aldatmadan yaşamayı ilke edindiğin andan itibaren gireceksin... Çünkü kendini aldatmadan, başkalarını aldatman mümkün değildir...

Kendimizi, karşıtımızın yerine koyarak, yani iğneyi önce kendimize batırarak işe başlarsak, ölçüleri sağlam bir hayat diyalektiği kurabiliriz...

Vicdana dayalı muvazeneneni uyandır, günü geçmeden...

Hataları, sadece af dilemekle, hiç yaşanmamış hale getirebileceğiniz zannı bile, hataların en büyüğüdür...

* * *

İç dünyana açılan kapılardan korkmadan girmelisin... Kendini sorgulayabildiğin ölçüde doğrularınla buluşabilirsin ancak...

Özeleřtiriden uzak bir yaşam, hayata at gözlüğü takarak bakmak gibidir...

An gelir sükut, hayatta kurulmuş en güçlü cümle olur...

Yaşamak Sanatı

İdeallerinle arzularının arasında gidip gelen yolda, tehlikeli uçurumlar ve bir yığın tuzaklar mevcuttur... Bu iki mefhumu birbirine karıştırmadan yürüyebilmeyi gerektirir maksada ulaşabilmek...

Tayin ettiğin hedefe varmak istiyorsan; istikrar ve gayretin yanında aklını da kullanmayı bilmelisin... Hülyalarınla biçimlendirmeye çalıştığın bir hayat, hayallerinin kölesi yapar seni...

Kim olduğunu çözememen hayat denklemine her geçen gün bir bilinmeyen daha eklemen demektir...

Ne yapmak istediğini iyi bilen bireylerden oluşan bir cemiyet, en azından nerede olduğunu da tayin eder...

Toplumun bir parçası olduğunu hiçbir zaman unutmamalısın...

Cemiyetleri, inanç ve ahlâk fukarası, kuralsız, gerçeklerin üzerine gitmekten korkan, laf ebesi, tefekkürsüz, muvazenesi bozuk insanlar kokuşturur... Onları tanımalı ve hayatından çıkartmayı bilmelisin...

Akarsular misali, daima yatağını temizleyerek yaşayan insanları bulup dost edinmelisin kendine...

Kalbin doğrularına kulak vermedikçe, duygularını gerçeklerin

azat kabul etmez kölesi yapamadıkça, henüz erdemli bir hayatın şifresini çözecek kıvama gelememişsin demektir...

Sözcükler hayatın cilalarıdır...

Dudaklar her zaman beyindeki gerçek düşünceleri yansıtmazlar...

Sözcükler, beklenilmedik anlarda, insanları dostlarından ayıran iki yüzlü mefhumlar olarak çıkabilirler karşımıza...

Sözü güzel insanın, şayet icraatları da güzelse ona itimat etmelisin...

Yaşantısı konuştuklarıyla uyuşmayanları, kişiliği şekillenmemiş, mutlak doğru ile özdeşleşmemiş insanlar olarak tanımlayabilirsin.

Belli bir arzuya ulaşmak uğruna, zevklerinin oyuncağı olabileceğini aklından çıkarmadan yaşamalısın...

Ahlâk ve mahremiyet, kural dışı çirkinliklerin perhizidir...

Hiçbir zaman kolayın insanı olmamalısın...

Dosdoğru bir kişilik için, keskin çizgini çekmelisin istikbale...

Herkesin senden hoşlanması doğrultusunda, yön vermemelisin hayatına...

Anlık arzuların, çizgini ihmal ettirdiğini sezdiğin an muhasebeni yapmalısın. Bilmelisin ki; kendine duyduğun saygı kadar itibar kazanacaksın.

Hiçbir mefhum, kendine olan güvenini yitirtmemeli. Kendini sevip saymaya da mutlaka zaman ayırmalısın...

Hayatı hiçe sayarak yaşamaya çalışanlar, bir gün değerlerinin çoğunu boşa harcadıklarını mutlaka fark edeceklerdir...

Hayat... İnsanların, kuralsız arzularının akışına uyan yorumlarla anlamaya çalıştığı bir çıkmaz olmamalı...

Şunu bilmelisin ki; onunla oynamaya başladığını sandığın andan itibaren, o seninle çoktan oynamaya başlamıştır bile...

Üstelik hatalar asla silinmezler ve yaşanmış zamansa, bir daha geriye dönmeyecektir...

Sana hitap eden kişinin sözlerine kulak verirken, gözlerindeki ifadeyi kaçırmamaya çalışmalısın... Çünkü gözlerin dili gerçeğin ta kendisidir... Onlar, insanların seni en az yanılgıya düşürebilecek kaçamakları olacaktır...

Hayatı daha doğru yorumlayabilmek için, kendini sık sık tarafsız duygularının mahkemesinde yargılamalısın...

Bu tarz, vicdan azabını en az duyarak yaşamayı sağlayacaktır.

İnsan kendi ruhundaki derinliklere inmeyi mutlaka başarmelidir...

Herkesten sakladığın, ama hiç kimsenin bilmesini istemediğin sırlarının önünde dürüstçe, ezilip büzülmeden, müsterih bir vicdanla durabilmelisin...

Vicdan terazisini yanıltmadan yargılayabilmelisin kendini...

Yeryüzündeki bütün güzelliklerin, haksız davranışların utancından eriyerek yok olduğunu bilerek yaşamalısın...

Her yaşın insanının, öğütten daha çok davranışlardan etkilendiğinin bilincinde olmalısın...

Fazilet, konuşmakta değil beden dilinde gizlidir... Güzellikleri bu yolla yansıtmalısın...

Hayatta hiçbir şeyin, vermedikçe istenilemeyeceğini öğrenmelisin...

Bulduğumuz ortamlardan rahatsızsak, arzuladığımız dünyaları yaşamıyorsak, huzuru, karaladığımız uçlarda aramamızın gerektiğini bilmelisin...

* * *

Hayat her zaman uysal olmayabilir...

İyi tahlil edilebildiğinde bir kauçuk elastikiyetine sahip olabilen bu mefhum, denklemleri sağlam kurulumadığında çok rijit gelecektir sana...

Hiç ummadığın sertlikte seni karşılayan hayatı, bütün azametiyle, inanılmaz girdaplarıyla, dipsiz bataklıklarıyla, karşı koyulmaz kasırgalarıyla ve amansız depremleriyle yaşamak zorunda kalabilirsin böylece...

Yalancı Şafaklar

Yeni, el değmedik bakir duyguların eşliğinde bir hayat kuracaksın hülyalarında...

Ufkunda süs gibi duran yalancı şafakları yeterince fark edemeyeceksin...

Küçük heveslerin doğrultusunda belirlediğin hedeflerinin, gün gelip seni uçurumlara yönlendirdiğini anladığında belki de zaman artık çok geç olacak...

Kim bilir; belki de gerçeklerle yüzleşmeyi hiçbir zaman başaramayacaksın bu halinle...

Vaktini geçirmeden, doğrularla tanıştırmalısın benliğini...

Yeni, yepyeni ufuklara yelken açmalısın...

Fikir okyanusunda bir çakıl taşı olmadan, dipsiz derinliklere gömülmeden önce kurcalamalısın zihnini...

Tarifsiz, ruhi eziyetler yaşamadan ayırmalısın gölgelerle gerçekleri...

Seni diğer yaratılmışlardan ayıran en önemli özelliğini kullanmalısın...

Aklını ve mantığını...

Sürekli zorlamalısın onları, kendine yeni ufuklar açabilmen için...

Yanılgılarını... Seni aldatanları... En alt düzeye çekebilmek için...

Dışı cilalı, sefil yaşantıların kimliğini tanımalısın...

Madalyonun, sana çevrilmek istenmeyen diğer yüzünü de tanımalısın...

Her geçen gün bir yenisi ile karşılaşacağın maskeli yüzleri ayırmakta uzmanlaşmalısın...

Fikir kozasını yeni yeni çözmeye başlamış dimağında, tamiri imkansız hasarlar oluşmadan yapmalısın bunları...

O, çok kısa hayata kanat çırpmaq için gücünü zorlamaya başladığında, tek başına ve yalpalamadan uçmaya hazırlamalısın kendini...

Aksi taktirde; yanı başında onlarcası bulunan örümcek ağlarından birine takılışın hiç de sürpriz olmayacaktır.

Tuzaklardan öyle ya da böyle, bilinçsizce kurtulmuş dahi olsan, istikameti belirsiz uçuşun yüzünden, değerlendirilememiş bomboş bir hayatı tamamlayıp gideceğini bilmelisin...

Dışarıya çıkabilmek için açtığın deliğinden hamle yaptığında, orada da milyonlarca özgürlük âşığı kelebeğin kanat çırtığının bilincinde olmalısın...

Kurcalamalısın hayatı...

Kavramları, özlerine kadar inmeye çalışıp değerlendirmelisin...

Ömrünün her merhalesinde, aklın mihenk taşı, ufkun pusulan olmalı...

Ölçü çizgilerini belirlemelisin katettiğin yollarda...

Ardına döndüğünde, pişmanlıkların yüzünü buruşturmasın istiyorsan; yanlışlarını tekrar etmemelisin...

Hatalarınla hiç korkmadan yüzleşmeye alıştırmalısın kendini... Yanılgılarını bir odun kümesi gibi üst üste yığıp tereddüt etmeden altına kibriti çakmalısın ve yeni bir istikamet tayin etmelisin hayatına...

Paniğe ve kolaycılığa yer vermemelisin bu gibi durumlarda...

Cambazlıkları asla denememelisin...

İçinde bulunduğun toplumun geçerli olan değer yargılarını kendi süzgecinden geçir ve damıttığın doğruları yaşamayı seç...

Güçlü olmak demek, katı yürekli, kaba ve sert olmak değil işte...

Asıl kuvvetli insanlar; irade sahibi, ahlâklı, şefkatli, öfkesine hakim olabilen, ince ruhlu, tahammüllü, azimli, akıllı, vakarlı, haklarını koruyabilen, saygın olduğu kadar da sevilen kişilerdir...

İnsanın, uğruna mücadele edebileceği değerleri yoksa, ne ailesine, ne de içinde yaşadığı topluma verebileceği hiçbir şeyi yok demektir.

* * *

Arzuların acı çekmeye, yara almaya tahammülü yoktur...
Temayülleri doğrultusunda zahmetsiz yaşamak isterler sadece...